‘నేటి చారిత్రక పరిణామంలో విప్లవాన్ని ఏశక్తీ అడ్డుకోనలేదు’

కామ్రేడ్ కానూసన్యాల్ కోర్టు ప్రకటన

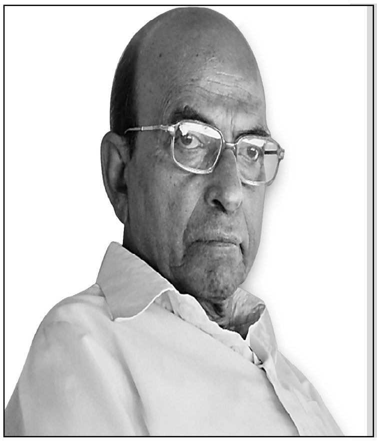

పార్వతీపురం కుట్ర కేసుగా పేరొందిన కుట్రకేసు విచారణ సందర్భంగా విశాఖపట్నం ప్రత్యేక మేజిస్ట్రేటు కోర్టులో 1973 జూన్‌లో కామ్రేడ్ కానూసన్యాల్ చేసిన ప్రకటనయిది. భూస్వామ్య విధానం, దళారీ పెట్టుబడి, సామ్రాజ్యవాదాలు దేశప్రజల పురోగమనానికి ఆటంకంగా వున్న తీరునూ, విప్లవం ద్వారా వాటిని నాశనం చేసి జనతా ప్రజాతంత్ర వ్యవస్థ నెలకొల్పవలసిన ఆవశ్యకతనూ ఈ ప్రకటనలో కా॥ కానూసన్యాల్ వివరించారు. కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులపైనా, ప్రజలపైనా పాలకవర్గాలు సాగిస్తున్న దమనకాండను ఖండించారు. కుట్రచేసిన పాలకవర్గాలు మోపిన కేసు రైతాంగ ఉద్యమాన్ని ఆపలేదని స్పష్టం చేశారు. కమ్యూనిస్టు విప్లవకారుల అవగాహనను స్వంతం చేసుకుని ప్రతిభావంతంగా సమర్థించారు. – సంపాదకుడు

ఈ అభివృద్ధి నిరోధక ప్రభుత్వంచేత పాశవికంగా హత్యచేయబడిన అమరవీరులకు మొదట మా జోహార్లు అర్పిస్తున్నాం.

ఈ కుట్రకేసు ఇలా జరుగుతుండగానే, సోవియట్ సోషల్ సామ్రాజ్యవాదుల వత్తాసు కలిగిన, అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదుల నాయకత్వాన వున్న పెట్టుబడీదారీ సమాజం కుళ్ళి కంపుకొట్టి కూరుకుపోయే తీవ్ర సంక్షోభస్థితిని ఎదుర్కొంటోంది. డాలరు విలువ తగ్గింపు, అధికారం కొరకు వాటర్ గేట్ తతంగం, అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదం అత్యంత శక్తివంతమైనదనే పుక్కిటి పురాణాన్ని బ్రద్దలు చేశాయి. సామ్రాజ్యవాదుల మధ్య ఆంతరంగిక వైరుధ్యాలు తీవ్రతర మవుతున్నాయి. దీని ఫలితంగా పశ్చిమ యూరప్, మధ్య ప్రాచ్యం తదితర ప్రాంతాలలో పరస్పర నిరోధం, పరస్పర కుమ్మక్కు జరుగుతున్నాయి. ఇదే కాలంలో సోషలిస్టు దేశాలు, చైనా ప్రజాతంత్ర రిపబ్లిక్ నాయకత్వాన అత్యంత వేగంగా అభివృద్ధిచెందు తున్నాయి. ప్రపంచమంతటా ప్రజలు జాతీయ విముక్తి పోరాటాలు సల్పుతూ ఘనవిజయాలను సాధిస్తున్నారు. మూడవ ప్రపంచం అనగా ఆసియా, ఆఫ్రికా, లాటిన్ అమెరికా ఖండాలలోని స్వతంత్ర దేశాలు– స్వంత సంస్థలను స్థాపించుకొని, తమ సార్వభౌమత్వాన్ని, స్వాతంత్ర్యాన్ని సుస్థిరం చేసుకొనడానికి సామ్రాజ్యవాదులతో పోరాడు తున్నాయి. శ్రమజీవుల విముక్తికై, సాంఘిక పీడన వ్యవస్థను రూపుమాపడానికి కమ్యూనిస్టులు పోరాడుతున్నారు. అందుకే మార్క్సిజం పుట్టిన నాటినుండీ ప్రపంచంలో వున్న దోపిడీదారులు, అభివృద్ధి నిరోధకులు తమ కసిని తీర్చుకొనడానికి కమ్యూనిస్టులపై కుట్రకేసులు బనాయిస్తూనే వున్నారు.

“రాజకీయ పోరాటాలను కుట్రకేసులుగా పేర్కొనటాన్ని కమ్యూనిస్టులు వ్యతిరేకిస్తూ వచ్చారు. ముమ్ముందుకూడా సహజంగానే వ్యతిరేకిస్తారు” అని లెనిన్ ప్రవచించినట్లు, 1852లో కమ్యూనిస్టులపై బనాయించిన “కలోన్ విచారణ” నుండి నేటివరకు తమపై చేసిన ఆరోపణలను కమ్యూనిస్టులు తిరస్కరించి కుట్ర నేరాలు అబద్ధమని రుజువుచేశారు. కుట్రఅన్నది మార్క్సిస్టు వ్యతిరేకమైనది. ప్రపంచంలో విప్లవాలు కుట్రల ద్వారా విజయం పొందలేదు.

మేము భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మార్క్సిస్టు –లెనినిస్టు) సభ్యులం. సోషలిజం రెండవ దశగా, జనతా ప్రజాస్వామిక విప్లవాన్ని పరిపూర్తి చెయ్యకుండా మనదేశ సమస్యలు పరిష్కారం కాజాలవని భారతదేశ, విదేశ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమ అనుభవాల ద్వారా మేము నిర్ణయానికి వచ్చాము. ప్రియతమమైన మన మాతృభూమి పురాతన సంస్కృతి కల్గివున్న దేశాలలో ఒకటి. అపార ఖనిజసంపత్తి, సారవంతమైన భూములు కలిగి కష్టించి పనిచేసే కోట్లాది ప్రజలువున్న దేశమిది. కానీ 200 సంవత్సరాలుగా కొనసాగింపబడిన బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదుల నిర్దాక్షిణ్య దోపిడీ మన దేశాన్ని ప్రపంచంలోని అత్యంత బీదదేశాల్లోను, వెనుకబడిన దేశాల లోను ఒకటిగా చేసింది. కాంగ్రెసు పరిపాలన క్రింద భారతదేశానికి వున్నది నామమాత్రపు స్వాతంత్రం మాత్రమే. వాస్తవానికి ఇది అర్ధవలస, అర్ధ భూస్వామ్య దేశం. కాంగ్రెసు పరిపాలన – భారత ఫ్యూడల్ రాకుమారుల, బడా భూస్వాముల, నిరంకుశ, దళారీ పెట్టుబడిదారుల అవసరాలకు పాతినిధ్యం వహిస్తున్నది. ఈ దేశంలో కాంగ్రెసు పాలన భారత ప్రజలను నిర్దాక్షిణ్యంగా అణగ దొక్కుతూ వారి రక్త మాంసాలను పీలుస్తున్నది. అంతర్జాతీయంగా సరికొత్త యజమాని అమెరికన్ సామ్రాజ్య వాదానికి, దీనికి మొదటి తోడు దొంగ సోవియట్ సోషల్ సామ్రాజ్య వాదానికి, యిందుకు జతగా తనపాత ప్రభువు బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదానికి కాంగ్రెసు ప్రభుత్వము నిరంతర సేవలు చేస్తోంది. ఈ విధంగా భారత జాతీయ అవసరాలను భారీ యెత్తున అమ్మి వేస్తున్నది. సామ్రాజ్య వాదం, సోవియెట్ సోషల్ సామ్రాజ్యవాదం, ఫ్యూడ లిజం, నిరంకుశ, దళారీ పెట్టుబడిదారీ విధానం ప్రియతమ భారత ప్రజల, ముఖ్యంగా నిరంతర శ్రమతో బతుకుతున్న కార్మికులు, రైతుల వీపులమీద పెద్ద పర్వతాలవలె పడుతున్నాయి.

25 సంవత్సరాల కాంగ్రెసు పాలనలో భారత ప్రజల కళ్ళముందు కారుచీకట్లు వ్యాపించాయి. నెలకు 20 రూపాయల కంటె తక్కువ ఆదాయం కల్గి ఆకలితో అలమటించే ప్రజలు జనాభాలో నూటికి 41.2 మంది వున్నారు. పట్టణవాసులలో 53 శాతం, గ్రామీణ ప్రాంతాలలో 78 శాతం ప్రజల దినసరి ఆదాయం 93 పైసలు మాత్రమే. వ్యవసాయ కార్మికుల నెలసరి ఆదాయం 9, 8 రూపాయలు మాత్రమే. 'ఆహార స్వయంసమృద్ధి' అనే జొల్లుకబుర్ల మధ్య వ్యావసాయక దేశమైన భారతదేశం, నిత్యం ఆహార కొరతతో బాధపడుతూ, అనేక షరతులతో సామ్రాజ్యవాద దేశాలనుండి ఆహారధాన్యాలు కొనడానికి వేల కోట్ల రూపాయలు చెల్లిస్తోంది. దేశంలో నిరంతర కరువు పరిస్థితులు తాండవమాడుతున్నాయి. నిరుద్యోగం ప్రబలిపోతున్నది. కార్ఖానాలు మూతపడ్డాయి. వేలాది రైతులు భూముల నుండి వెళ్ళగొట్టబడి ప్రతి సంవత్సరం తిండీ తిప్పల కోసం ఇండ్లు వదిలి పోతున్నారు. ప్రభుత్వ పన్నులు ఏటేటా పెరిగిపోతున్నాయి. ప్రభుత్వ పన్నులు 1950–51లో 394.28 కోట్ల రూపాయల నుండి 1972–73 నాటికి 3893.84 కోట్ల రూపాయలకు పెరిగాయి. 1947–48లో తలసరి కేంద్రపన్ను 5 రూ॥కాగా, 1972–73 నాటికి అది 170 రూ॥లకు పెరిగింది. ప్రస్తుత సంవత్సరంలో ఇది ఇంకా 300 రూ॥లకు పెరిగే విధంగా ప్రకటనలు వినబడుతున్నవి. భూమి సంబంధాలు, తత్సంబంధమైన శాసనాలు యధాతథంగా వున్నాయి. రైతాంగం ఘోరాతి ఘోరంగా దివాళా తీయబడి పట్టణాల్లో బిక్షగాళ్ళ సంఖ్య పెరిగిపోతూ వుంది. బ్రిటిష్ సామ్రాజ్య వాదుల చేత ప్రవేశపెట్టబడిన వలస విద్యావిధానం నేటికీ కొనసాగింపబడుతూ వుంది. ఫలితంగా విద్యారంగంలో నిరక్షరాస్యత, విపరీతమైన లంచగొండితనం పెరిగిపోతూవుంది. ఒకపక్క తిండీబట్టా లేకుండా జనం అలమటిస్తుంటే మరోపక్క కొద్దిమంది చేతిలో భూమి, సంపద కేంద్రీకృతమైంది. లాభాలు ఆశించే సామ్రాజ్యవాద దోపిడీదొంగలకు మన ప్రియతమ మాతృభూమి అమృత భాండంలా వుంది. 1500 కంపెనీలపై పెత్తనం చెలాయించే 48 పారిశ్రామిక సంస్థలు గత 25 సంవత్సరాల్లో 4000 కోట్ల రూపాయలు, బిర్లాలు 600 కోట్ల రూపాయలకు పైన సంపాదించారు. 1968–69లో సుమారు 12000 కోట్ల రూపాయల సొమ్ము గుప్తధనంగా (Black Money) చలామణి అవుతున్నట్లు ప్రభుత్వ కమిటీలే కనుగొన్నాయి. కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం భారతదేశంలోని విదేశీ కంపెనీలలో మరికొన్ని పెట్టుబడులు పెట్టడానికి విదేశాలిస్తున్న ప్రోత్సాహమే కాక, యిప్పటికే పరిశ్రమలలో భారీయెత్తున జొరబడిన విదేశీ పెట్టుబడులు కాక, భారతదేశం విదేశాలకు చెల్లించవలసిన రుణం 7620.80 కోట్ల రూపాయలు. ఇందులో అమెరికాకు చెల్లించవలసిన రుణం చాలాపెద్దది. ఈ రుణంపైన భారతదేశం ప్రతి ఏటా 400 కోట్ల రూపాయల వడ్డీ చెల్లిస్తున్నది. అందుచేత భారత విదేశాంగ విధానం సామ్రాజ్య వాదుల దయాదాక్షిణ్యాలకు వదిలివేయబడి మనదేశం ఆగ్నేయాసియా, ఆఫ్రికా దేశాల నుండి వేరుచేయబడింది. పైగా 20 సంవత్సరాల ఇండో – సోవియట్ సంధి భారతదేశాన్ని సోవియట్ సోషల్ సామ్రాజ్యవాద నయావలస సంకెళ్ళలోకి లాక్కుపోయింది. భారత పాలకవర్గం ఒకవైపు దేశ స్వాతంత్ర్యాన్ని సామ్రాజ్యవాదులకు అమ్మివేస్తూ మరొకవైపు సోవియట్ సోషల్ సామ్రాజ్యవాదుల సహాయ సహకారాలతో యితర దేశాల్లోకి విస్తరణ తత్వాన్ని అమలు జరుప ప్రయత్నిస్తోంది.

పేదరికం, ఆకలి మూలంగా సామూహిక చావులు భారతదేశంలో ప్రతిదినమూ జరిగే సామాన్య సంఘటనలుగా తయారైనవి. నిపుణులైన శాస్త్రజ్ఞులు సైతం ఆత్మహత్యలు చేసుకుంటున్నారు. ఉద్యోగాలకొరకు ఈ దేశపు ఇంజనీర్లు గుంపులు గుంపులుగా విదేశాలకు తరలిపోతున్నారు. అంతేకాదు, తిండి, పని అడిగితే ఈ అభివృద్ధి నిరోధక ప్రభుత్వం తుపాకి గుండ్లతో ప్రజలకు జవాబు చెబుతున్నది. ప్రభుత్వం దమనకాండ యంత్రాంగాన్ని విస్తృత పరుస్తున్నది. మిలటరీ, పోలీసు బలగాల సమాయత్తతకై పెద్దపెద్ద మొత్తాలు కేటాయింపబడుతున్నాయి.

నేటి అభివృద్ధి నిరోధక కాంగ్రెసు పాలనలో భారత ప్రజలకు తిరుగుబాటు తప్ప గత్యంతరంలేని పరిస్థితి యేర్పడింది. అన్ని రకాల ప్రజలు దేశం మొత్తంలో తిరుగుబాటు చేస్తున్నారు. కొన్ని సందర్భాల్లో పోలీసులతో ఘర్షణ పడుతూ కార్మిక వర్గం దేశమంతటా పోరాటం సాగిస్తోంది. ప్రభుత్వం ఎంతగా భయపడిపోతున్నదంటే అన్ని రాష్ట్రాలలోనూ సమ్మె వ్యతిరేక చట్టాలను ప్రవేశ పెట్టడానికి సన్నాహాలు జరుగుతున్నాయి. రైల్వే కార్మికుల సమ్మెలో వారి గొంతునులమడానికి భారతదేశ రక్షణ నిబంధనలను కేంద్రప్రభుత్వం అమలు జరిపింది. కరువుకాటకాలకు, భూమి నుండి అక్రమ తొలగింపునకు వ్యతిరేకంగా రైతాంగం దేశమంతటా తిరగబడుతున్నారు. బలప్రయోగం ద్వారా అనేక రాష్ట్రాల్లో వరి పంటలను వశపరచుకుంటున్నారు. కుళ్ళిపోయిన వలస విద్యా విధానానికి వ్యతిరేకంగా విద్యార్థులు దేశమంతటా ఎదురు తిరుగుతున్నారు. వివిధ రాష్ట్రాల్లో ఆహారానికై దొమ్మీలు జరుగుతున్నాయి. ప్రభుత్వ ఉద్యోగులే దీర్ఘకాలిక సమ్మెలకు తలపడు తున్నారు. 1967లో ఢిల్లీలో ఒకసారి, యిప్పుడు ఉత్తర ప్రదేశ్‌లోనూ ప్రభుత్వ సాయుధపోలీసులు సైతం తిరగబడుతున్నారు.

భారతదేశ చరిత్రలో సర్వసామాన్యమైపోయిన యీ తిరుగుబాటును ప్రపంచంలో యేశక్తీ అడ్డలేదు, వెనక్కి నెట్టివెయ్యలేదు. అభివృద్ధి నిరోధక పాలనకు మెరుగులు దిద్దుతున్న రివిజనిస్టులు ప్రజలను యీ చారిత్రక పంథా నుండి ప్రక్కదారికి మళ్లించడానికి గతంలో ప్రయత్నాలు చేశారు–ఈ నాటికీ ప్రయత్నిస్తూనే వున్నారు. డార్జిలింగ్ జిల్లాలోని నక్సల్‌బరీ ప్రాంత విప్లవ రైతాంగం, రివిజనిస్టుల బూటకాన్ని ధిక్కరించి పక్కకు పడద్రోసి తిరుగుబాటు జరిపారు. రివిజనిస్టులు, నయా రివిజనిస్టులు పాలకవర్గాలతో కలిసి 'గాంధీయిజం', పార్లమెంటరీ పంథా అనే మత్తుమందులను వాడి ప్రజలను నిర్వీర్యులుగా చెయ్యడానికి పన్నిన అతినీచపు పన్నాగాలను నక్సల్‌బరీ రైతాంగం సంపూర్తిగా బట్టబయలు చేసింది. రైతాంగంపై ఆధారపడి, నిర్మాణరీత్యా సాయుధుల్ని చేసి పోరాటానికి ఉద్యుక్తుల్ని చెయ్యాల్సిన ప్రాముఖ్యతను నక్సల్‌బరీ రైతాంగం అత్యంత శక్తివంతంగా చూపించ గలిగారు. వ్యవసాయక విప్లవం అనగా 55 కోట్ల భారత ప్రజల విముక్తికి రైతాంగ యుద్ధపంథా అత్యంత ఆవశ్యకమైనదని, తప్పనిసరి అయినదని కూడా

వారు నిరూపించారు. ప్రస్తుత భారత విప్లవం జనతా ప్రజాతంత్ర విప్లవదశలో వున్నది కాబట్టి రైతు సమస్య యిందులో అత్యంత ప్రాముఖ్యతను పొందుతున్నదనీ, కార్మికవర్గానికి విస్తృతమైన, నమ్మకమైన మిత్రులు రైతులేనని నక్సల్‌బరీ పాఠాలద్వారా భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ (మా-లె) సభ్యులమైన మేము నేర్చుకున్నాము. ప్రస్తుత దశలో భారతదేశ పరిస్థితులకనుగుణ్యమైన మార్క్సిజం-లెనినిజం మావో ఆలోచనా విధానపు నిర్దిష్ట విశదీకరణ యిదే. అన్ని సాంఘిక విప్లవాలకూ శాస్త్రీయమైన మార్క్సిజం-లెనినిజం, మావో ఆలోచనా విధానం నుంచే మేము సిద్ధాంత మార్గదర్శకత్వాన్ని గ్రహిస్తున్నాం. విశ్వజనీన సత్యమైన ఈ పంథాను ఏ పెద్ద కుట్రగానీ, వ్యక్తిగత భయానక కాండగానీ లేక రహస్య ఖతం కార్యక్రమంగానీ ఆక్రమించలేవు. ఎందుకంటే మావోసేటుంగ్ చెప్పినట్లు "సాంఘిక మార్పులు ప్రధానంగా సమాజంలోని అంతర్గత వైరుధ్యాల పరిణామం మూలంగా సంభవిస్తాయి; ఉత్పత్తి శక్తులకు, ఉత్పత్తి సంబంధాలకు మధ్య వున్న వైరుధ్యం, వర్గాల మధ్య వైరుధ్యం, కొత్తపాతల మధ్య వైరుధ్యం-ఇవే సమాజంయొక్క అంతర్గత వైరుధ్యాలు. ఈ వైరుధ్యాల పరిణామమే సమాజాన్ని ముందుకు నెడుతుంది. పాత సమాజాన్ని త్రోసివేసి నూతన సమాజమేర్పడే విధానాన్ని ప్రారంభిస్తుంది."

ఈ మార్గాన్ని అనుసరించే శ్రీకాకుళం ఏజన్సీ ప్రాంత గిరిజన వీరులు, తదితర రైతాంగం కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులనాయకత్వాన భూస్వాముల పీడన, రివిజనిస్టుల మోస కృత్యాలకు వ్యతిరేకంగా తిరుగబడి సాయుధ వ్యవసాయక పోరాటాన్ని ప్రారంభించారు. అదేవిధంగా బీహారులోని ముషాహరీ, ఉత్తరప్రదేశ్‌లోని లఖింపూర్, ఖేరీ, పశ్చిమబెంగాల్‌లోని డెబ్రా, గోపివల్లభపూర్ రైతాంగ ప్రజలు కమ్యూనిస్టు విప్లవకారుల నాయకత్వాన అభివృద్ధి నిరోధకులకు, రివిజనిస్టులకు వ్యతిరేకంగా పోరాడుతున్నారు.

సాయుధ వ్యవసాయక పోరాటాల అభివృద్ధిని చూసి భారత అభివృద్ధినిరోధక పాలకులు బెంబేలు పడిపోతున్నారు. నక్సల్‌బరీ నాటి నుండి ఈ పోరాటాలను నిర్దాక్షిణ్యంగా అణచివేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఒక ప్రక్క సాయుధ సంఘర్షణ పేరుతో అత్యంత విలువైన మన కామ్రేడ్స్‌తోసహా అసంఖ్యాకులైన రైతులను నేలమట్టం చేశారు. స్త్రీలను మానభంగం చేశారు. అమానుషమైన దారుణకృత్యాలు కొనసాగించారు. తప్పుడు కేసులు పెట్టి వేలాది రైతులను, రాజకీయ కార్యకర్తలను జైళ్ళలోనే చంపివేశారు.

మరొకవైపు ఈ అభివృద్ధి నిరోధక పాలక వర్గం, ప్రజలందరికీ వ్యతిరేకులైన ఈ గుప్పెడు కుట్రదారులు ఈ కుట్రకేసును, అనేక ఇతర కేసులను బనాయించారు.

భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ (మా-లె) సభ్యులమైన మేము ఈ అణచివేత చర్యలకు భయపడేదేమీ లేదు. భారత విప్లవానుభవంలో ఎన్ని కష్టాలు వచ్చినా. ఎన్ని ఒడిదుడుకులు వచ్చినా, మార్క్సిజం- లెనినిజం-మావో ఆలోచనా విధానానికి కట్టుబడి కార్మికవర్గానికి అత్యంత సన్నిహితులైన రైతాంగ ప్రజలపై ఆధారపడినంత కాలం మేము మున్ముందుకు పురోగమించగలం అని మాకు తెలుసు.

అభివృద్ధి నిరోధకులు మాపైన ఎల్లప్పుడూ దాడిచేస్తారు. యెందుకంటే నిజమైన కమ్యూనిస్టు లంటే వారికి భయం. 125 సంవత్సరాల క్రితం మార్క్సు ఎంగెల్స్ చేసిన ప్రకటనకు మేము ఎల్లప్పుడూ కట్టుబడి వుంటాము.

"తమ అభిప్రాయాలను, ఆశయాలను దాచుకోవటాన్ని కమ్యూనిస్టులు అసహ్యించు కుంటారు. అమలులోవున్న సాంఘిక పరిస్థితులను బలప్రయోగంతో కూలదొయ్యడం ద్వారా మాత్రమే తమ ఆశయాలు సిద్ధిస్తాయని వారు బహిరంగంగా ప్రకటిస్తారు. కమ్యూనిస్టు విప్లవమంటేనే పాలక వర్గం గడగడలాడిపోతుంది. కార్మికులకు పొయ్యేదేమీలేదు, సంకెళ్ళు తప్ప. వారు ప్రపంచాన్నే జయించవలసివుంది."

(4-7-1973 జనశక్తి నుండి పునర్ముద్రితం)

০০০০